

عنوان مقاله:

جایگاه صنایع دستی در توسعه گردشگری روستای متکازین (استان مازندران)

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا، دوره 20، شماره 73 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

عاطفه شعبانی - دانشجوی دکترای جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، واحد علوم تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

حمیدرضا محمدی - دانشیار جغرافیای انسانی و آمایش سرزمین، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران.

مسعود مهدوی حاجی لویی - استاد جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

زنجیره ارزش صنایع دستی، یک سیستم اقتصادی شامل مجموعه ای از فعالین و فعالیت های تجاری است که کسب و کار آن ها در امتداد یکدیگر، موجب تکامل و تجارت محصول، از تولید کنندگان ابتدایی به مصرف کنندگان نهایی می شود و برای هر یک از فعالان شبکه، ارزش اقتصادی خلق می کند. از طرفی، صنعت گردشگری نیز به عنوان نزدیکترین صنعت به صنایع دستی است که می تواند در جهت ایجاد و گسترش بازار صنایع دستی، نقش حیاتی ایفا کند. زیرا که خرید سوغات از مهمترین و محبوبترین فعالیت های گردشگران محسوب می شود لذا، هدف این پژوهش ایجاد موقعیت ها و فرصت هایی برای مردم محلی و قادر ساختن آن ها به مشارکت در بخش گردشگری و کمک به تولید کنندگان محلی در فراهم آوردن کالاها و خدمات لازم و کاهش مقادیر واردات آن محصولات می باشد. این تحقیق کاربردی، ساختار زنجیره ارزش صنایع دستی را در روستای متکازین با روش اسنادی و میدانی در سال ۱۳۹۹ تحلیل نموده است. پردازش و تحلیل اطلاعات با استفاده از نرم افزارهای SPSS ۷.۲۳ و Smart PLS ۷.۳ صورت گرفت. این مطالعه مجموعاً در ۴ بخش کلی؛ ۱- تهیه پرسشنامه تعیین زنجیره ارزش صنایع دستی بر گردشگری روستایی. ۲- تکمیل پرسشنامه توسط خبرگان (اساتید، کارشناسان سازمان های مرتبط، صنعتگران). ۳- تحلیل و آنالیز داده ها و ۴- شناسایی موثرترین عوامل بر توسعه گردشگری روستایی؛ انجام شد. فرضیه تاثیر زنجیره ارزش صنایع دستی در توسعه گردشگری روستایی با ضریب رگرسیون ۰.۷۴۹ تأیید گردید. نتایج نشان می دهد دو فعال این زنجیره یعنی تولید کننده و تسهیلگر دولتی بالاترین تاثیر مستقیم و مثبت را در توسعه گردشگری روستایی داشته و دو فعالیت تامین مواد اولیه و تکمیل (بسته بندی) اثرات منفی و معکوس بر توسعه اقتصاد گردشگری داشته است. طبق نتایج، ضریب تاثیر دو سطح فعالین عمده فروش و خرده فروش مقدار اندک و کم ارزشی بوده که در واقعیت نیز حضور فیزیکی بازرگانان و فروشگاه های فیزیکی و مجازی، بازارچه های دائمی و محلی و شبکه های توزیع و پخش در منطقه کمرنگ می باشند و فروش این محصولات محدود به نمایشگاه های فصلی و سفارشات جزئی بوده است و لزوم بهره گیری از فناوری های نوین و تجارت الکترونیک جهت توسعه بازار مشهود و ضروری است.

کلمات کلیدی:

زنجیره ارزش، صنایع دستی، گردشگری، توریست، مناطق روستایی، مازندران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1784804>

